

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

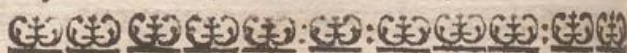
Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 10. Morum emendatio non differenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

September.

DIES X.

Morum Emendatio non differenda.

I.

Cur vitae tuae emendationem in aliud tempus differs? estne tibi certum, id tibi concessum iri? tempus praeteritum non amplius tuum est; futurum forsan tuum nunquam erit; nec quisquam extra Deum hoc tibi polliceri potest: an vero is tibi hoc spondit? annon contrarium tibi minitatur? nullum igitur, nisi tempus praesens, tuum est. Hoc unicum est, quo ad bonam frugem certo redire potes. Cur igitur eo hunc in finem non uteris? brevissimum est, citòque transit: cur id utiliter non impendis? vix cogitas id adesse; & jam praetervolavit, & cum eo fortassis unicum sperandae misericordiae divinae fundamentum, unica salutis tuae spes. Paulò post, inquis, ad meliorem frugem me recipiam. Et cur non modò? quamdiu dices cum S. Augustino gratiam repellente: *adhuc modicum tempus, adhuc modicum tempus; & hoc modicum tempus nunquam finiebatur: brevì, brevì, & hoc brevì non veniebat.* Cur

non

*Modò, modò,
& illud modò non habebat modum.
Aug. l.
Conf. 8.*

non potius dicis cum eodem Augustino, September.
ubi gratiæ se dedere statuit: *quamdiu cras,*
& *cras? quare non modò, quare non hac hora* *ibid.*
finis turpitudinis meæ?

II. Cur vitæ tuæ emendationem dif-
fers? ut meliorem vitæ rationem auspice-
ris, opus est gratia. Ea te nunc ad id præ-
standum urget; curei morem non geris? *?*
hæc tibi se nunc offert; cur eam repellis? *?*
millies indignè à te rejecta annon denique
à te recedet? an non contemptus & abu-
sus, quem in eam exerces, eâ indignum te,
reddet? quò diutius vitæ in melius com-
mutationem procrastinas, eò magis pec-
cata tua augebis: & quò magis hæc auge-
bis, eò longius à Deo te removebis: quò
magis ipsius in te affectum frigefacis, eò
magis eum irritabis. Et quas gratias ex-
pectare potes à Deo frigefacto, & adversus
te irritato? Cùm tanto tempore in pecca-
to vixeris, necessaria tibi est gratia quæ-
dam extraordinaria, gratia fortis, ejus o-
pe à vitæ pravitate delistas. Hæc gratia
extraordinaria est effectus bonitatis ex-
traordinariæ: potesne eam prudenter spe-
rare à Deo, quem toties contempsisti, tam
indignè offendisti? & quo tandem funda-
mento spes emendationis tuæ in posterum
nititur? aliam certè spem non habes, nisi

Q 5

spem,

September, spem, quæ cæca quadam niritur temeritate.

III. Cur vitæ tuæ emendationem differ? ut quis improba peccandi consuetudine rejecta virtutem amplectatur, habere debet sinceram, & efficacem id agendi voluntatem. Quod magis tergiversaris ad bonam frugem te recipere, eò minus id voles; quod diutius emendationem procrastinas, eò magis peccata tua cumularis, eò violentiores evadent animi tui motiones, & robustiores pravæ tuæ consuetudines; eò magis ratio tua debilitabitur, voluntas perverteretur, & mens excæbatur. An hæc omnia facilem tibi morum emendationem reddent? an non potius insuperabilia ponent obstacula? è peccato eripere te non vales, dum filo adhuc ei alligatus es, qui tunc id poteris, ubi rudente eidem fueris alligatus? imperare tibi non potes, ut è cæno te proripias, in quo genui tenus hæres; & hoc poteris, ubi collo tenus eidem fueris immersus? an non igitur vides, te vitæ tuæ correctionem differendo, evidenter te periculo exponere, nunquam te emendandi, sed in peccandi contumacia moriendi? quanta hæc miseria! & cur ab hoc momento eam prævertere non statuis?

Cum

Cum tempus futurum spondere tibi non possis, September,
decerne ab hoc temporis puncto vitæ in melius
commutandæ studere.

Converte me, & convertar, quia tu
Dominus Deus meus. *Ierem 31. v. 18.*

Ubi mihi legis, te indulgentiam acce-
pturum, si te correxeris; lege ibi mihi,
quantum victurus es. *Aug. Serm. 16.*

DIES XI.

De Judicio Temerario.

I.

Nolite judicare, ut non judicemini. In-
quit Servator; in quo enim judicio judi- *Matth. 7.1.*
caveritis, judicabimini. Solius Dei est ju-
dicare de omnibus hominum intentioni-
bus. Hoc jus summo Dei Imperio aded
proprium est, ut nulli alteri tribui possit.
Cor hominis Sanctuarium quoddam est, ad
quod soli Deo pater aditus. Is solus ejus
motus cognoscere, solus de ejus intentio-
nibus judicium ferre potest. In Dei ju-
risdictionem involare, est supremam ejus
potestatem violare. Præter Deum nemo
est, qui abstrusissimas conscientie nostræ
latebras penetret; quæ inibi tractantur, ad
solum Dei tribunal spectant; neque eorum
quid-